

Зѣбета избили не избили еще, дѣте-то по-кара вече очевидно да расте, както може и съ простъ глѣдъ да ся познае това. Найнапрѣжъ щещъ съглядашь на него голѣмъ промѣнъ въ лице-то и главицѣ-тѣ. Главица-та, която напѣрѣжъ бѣше провлѣчена назадъ и нагорѣ, та бѣше островрѣха, сега става сплеснѣта, чело-то ся изравни, а цѣлый образъ стане нѣкакъ пѣдлъгъ, зачото покрай по никнѣлы-ты зѣбы наистинѣ ся и продлѣжи отъ носа на долѣ. Отъ това ся мѣни и образъ-тѣ (фор-а) на уста-та, око-то стане пѣбыстро, и цѣло-то лице вече пѣдобрѣ личи и повече показва. Между това доклѣ ся мѣнява така главица-та на дѣте-то, расте му и цѣло-то тѣло. Пищялк-тѣ на крака-та му губятъ си досегашнѣ-тѣ мягкотѣ и жилавинѣ та наяткнѣтъ, крачка-та и рѣчицы-ты му станѣтъ пѣравны, а грѣбнакъ-тѣ пѣцврѣеть, мышцы-ты пѣягкы; дѣте-то отъ день на день на-ядрѣва. Досега е само бозало и глѣтало, а сега земе да гваче; пѣнапѣрѣжъ само ревало и плакало, сега начина да батка и ламоти и батка доклѣ на-батка и искове нѣкожъ думицѣ та прохорати. Сега и съ членове-ты си бара пѣдобрѣ; пѣцврѣето и пѣ-сигурно вече хваща нѣчта-та, които му дразнятъ и блазнятъ око-то. А най главно-то е, че дѣте-то земе да ся сѣща, да живѣе; малко по малко распознава и нѣчта-та и хора-та, та съ смѣхъ или съ плачь обажда что му е драго и что недраго; *накушия* та распознава всякаквы ѣетія; заправи си наумы (идеи) за нѣчта-та. Дѣте-то така душевно ся пробужда между дванадесетый и осъмнадесетый мѣсяць, когато заедно ся развивать и растварятъ мозѣкъ-тѣ и всичкы-ты му нервы.